

overbevise EU om, at gamle industrianlæg ikke er en vare. Er en gammel bil så heller ikke en vare? Den handles dog ellers ganske meget. Jeg ved, at tingene er usammenlignelige, men eksemplet med bilen er nok ganske nyttigt. Gamle biler kan mange gange køre med fordel, selv om der selvfølgelig også i den sammenhæng er miljøproblemer med ældre biler.

Vil miljøministeren fortælle, hvad der sker, hvis en listevirksomhed i Sønderjylland vil flytte en del af anlægget til et datterselskab i Sydslesvig? Vil man så her komme ud for den samme procedure med, at man skal vente i to måneder, inden det kan lade sig gøre? Det virker også overskruet, og det vidner om en manglende tillid til vore nabolande i EU. At vi også vil have området gældende ensidigt for Danmark på det her område, virker også som skudt over målet.

Vi kan være enige i at holde et højt informationsniveau på det her område, men som vi sagde i betænkningen om Sojakageforslagene, vil vores strategi – og den, vi vil anbefale regeringen at følge – være at lave ensartede regler i EU og prøve at stå sammen. Hvis vi skal løse denne verdens miljøproblemer, kan det ikke nytte noget, at vi prøver at løbe foran de andre og så alligevel bliver udsat for benspænd.

Jeg kommer tilbage i næste runde.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Det var en bemærkning til hr. Niels J. Langkilde angående ældre biler. Jeg tror, at når hr. Niels Langkilde vil købe en bil, vil han sætte stor pris på, at der er papirer på den, og at der er en attest på den. Det giver faktisk også en form for tryghed.

Prøv at vende spørgsmålet om. Angående disse produktionsanlæg tror jeg også, det kan have en positiv vinkel, at der med disse anlæg, når de bliver afsendt, er en bedømmelse fra de danske myndigheder om det miljøbelastende. Det tror jeg lige man skal tage med i stedet for kun at se det negative i forslaget.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er da klart, at der vil være en interesse i, når man køber en vare, at undersøge miljøforholdene. Det vil der være for de fleste i den verden, vi lever i nu. Der er nok nogle, der er fuldstændig ligeglade og bare ser på at få det billigst muligt. Men hvis der kan stå to sælgere og den ene sælger står med lange miljøerklæringer og man kan

få varen udleveret om to måneder, mens den anden siger, at varen kan leveres frit og frejdigt med det samme, så sætter vi de danske virksomheder i en ringere situation og foretager en diskriminering af de danske virksomheder. Det er det, EU vil sige nej til. Det er handelshindringer, det er tekniske handelshindringer, og hvis ikke EU vil gøre det, så kommer vi temmelig sikkert i samme situation i forhold til WTO.

Men det er noget af det, vi vil dyrke intenst under udvalgsarbejdet, for er der noget, vi er imod at vi laver her, så er det, at vi laver love, som ikke kan gennemføres i EU. Det er pjat. Vi forsøger her efter min bedste overbevisning et sololøb.

Steen Gade (SF):

Jeg tror, det var hr. Niels Langkilde, der sagde noget om benspænd. Jeg synes, hans indlæg var noget af et benspænd for de internationale bestræbelser for at undgå miljødumpning af gamle og forurenende anlæg i industrien.

Det er jo sådan, at dette ikke er en diskussion, der bare føres i Danmark. UNEP, altså FN's miljøorganisation, har jo brugt mange kræfter på den her diskussion, og jeg synes nok, at De Konservatives indlæg her overraskede mig noget, for Det Konservative Folkeparti plejer da også at følge noget med i, hvad der sker internationalt, og plejer da heller ikke at synes, at Danmark skal placeres som de allersorteste i klassen.

Vi er glade for, at dette forslag er kommet. Det er en opfølgning af SF's beslutningsforslag fra sidste år og af Enhedslistens beslutningsforslag fra sidste år. Vores forslag handlede om at forbyde eksport af brugte produktionsanlæg til ulande, når disse anlæg kunne være problematiske for miljøet. Det, vi ønsker fra SF's side, er, at ulandene skal undgå at ende som dumpingslossepladser, og derfor er vi da tilfredse med, at vi er kommet så langt, som vi er kommet med det her forslag.

Det, som vi blev enige om i beretningen sidste år, i sidste samling, var, at der skulle laves en model med en national informationsprocedure for eksport af de her virksomheder, og det er jo det, vi har med i forslaget her. Vi håber, at ministeren under udvalgsarbejdet eller allerede i dag vil love os, at Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg vil blive orienteret, når sagerne bliver rejst, ligesom vi regner med, at ministeren vil løfte sløret for, hvilke produktionsanlæg der skal være omfattet af underretningspligten. Vi ønsker de diskussioner afsluttet, inden vi vedtager lovforslaget.